

Omsingeld door de Troonstraat, de Carolystraat, de Parnassusstraat en de Idaliestraat is de vierhoekige Parnassuswijk een plekje van de hoofdstad dat bij elke oude bewoner van Elsene nog beelden oproept.

Welke gemeentenaar van de bovenstad herinnert zich niet het lokkende café du Limousin, het sigarenpaleis, de vermaarde traiteur, de knappe schilderijhersteller, de woninginrichter-stoffeerder met zijn jarenlange ervaring, de bloemenverkoper en de antiquair ... kortom, al de handelszaken die aan dit gedeelte van de Troonstraat een oude charme en een aristocratisch cachet verleenden?

Wie stelt het ook op prijs te zien overgaan tot de afbraak van deze oude gebouwen vol herinneringen, de weerspiegeling van een tijdperk, van een sfeer, van personaliteiten die men dreigt te vergeten? Maar nog droeviger is het moeten toekijken op het verval van al deze huizen door de vlucht van de bewoners of ook nog door uitbarstingen van vandalisme.

De Troonstraat werd grijs, vuil en vervallen: er was niemand meer om de bengels te beletten ruiten in te gooien, om het aanplakken van schreeuwende en vlug gescheurde biljetten te verbieden.

Aan de Parnassusstraat paalde ook het Institut des Sœurs de la Charité, destijds als volgt bewierookt: « pensionnat pour jeunes filles de bonne famille, situé au grand air ».

Waarom deze mythologische naam voor een wijk die niet de minste gelijkenis vertoont met de berg der goden? Zo men M. Jaumot mag geloven, vertelt d'Osta, heeft deze straat haar naam te danken aan de Griekse manie van een schepen van Elsene, professor Jules Bouillon. Het Institut des Sœurs de la Charité werd door de volksmond dan ook spoedig herdoopt in Parnassusinstituut.

Maar het beroemd Instituut lag sinds lang niet meer « in de open lucht ». Wat konden die tengere jonge juffrouwen inademen? Alleen nog verontreinigende lucht, uitwasemingen en uitlaatgassen. Hoe kon het anders met het groeiend aantal wagens en de bussen die verplicht waren herhaaldelijk te stoppen vooraleer de nauwe gang van de Idaliestraat in te slaan en daarna met huilende motor de Troonstraat aan het beven te brengen.

Naast de verkeersmoeilijkheden en de problemen van het verval (voor de meeste gebouwen werd door de gemeente Elsene een ongezondheidsdecreet uitgevaardigd)

staat burgemeester Demuyter voor het vraagstuk van de ontvolking der gemeente.

Inderdaad, sinds 1964 daalde de bevolking van Elsene voortdurend. Elsene verloor ruim 1 100 personen per jaar en telde op 31 december 1977 amper nog 79 677 inwoners of 14 330 minder in 13 jaar tijd. Bovendien verloor de gemeente 8 379 bejaarden van minder dan 65 jaar, terwijl die van meer dan 65 jaar met 618 eenheden toenamen. Een duidelijk teken van de veroudering van de bevolking. Ten slotte registreerde de gemeente tussen 1961 en 1977 een stijging van ruim 26 % wat de vreemdelingen betreft.

Op de conferentie, tijdens welke aan de pers het project van het nieuwe Parnassus-complex werd voorgesteld, beklemtoonde de h. Demuyter nog een ander probleem dat met een passus uit zijn toespraak kan worden in het licht gesteld: « Het staat als een paal boven water dat de urbanisatie van de oudste weefsels van onze hoofdstad moeilijk op te lossen problemen meebrengt. Het blindelings vernieuwingsbeleid van de jongste jaren heeft onder meer een volstrekt abnormale verhoging van de terreinprijzen veroorzaakt. Ik wil dit beleid hier niet in vraag stellen maar ik stel feiten vast en het is wel zeker dat deze stijging de promotors

ertoe aangezet heeft deze gronden voor kantoorgebouwen te reserveren. De Parnassuswijk kende een gelijkaardig verschijnsel... ».

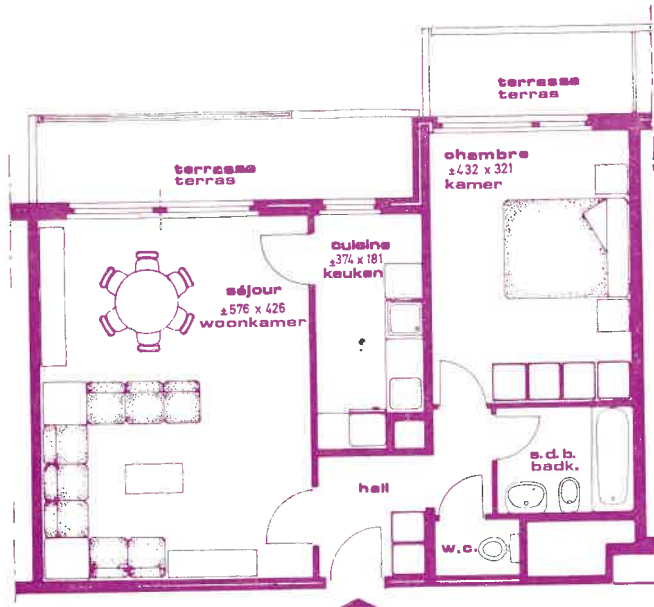
Al deze dramatische of ernstige kwesties veroorzaakten dringende eisen: niet alleen de verbreding van de drukke verkeerswegen maar vooral de herbevolking van de wijk onder aanvaardbare voorwaarden, door de bouw van luchtige in groenstroken gelegen woningen met het oog op de verjonging van de bevolking.

Heel gelukkig voor de gemeente, die financieel gezien deze doeleinden niet kon verwezenlijken, presenteerde een particuliere groep een « vernieuwingsproject » (in feite gaat het om nieuwbouw) voor de Parnassuswijk dat strookte met het hoofddoel-einde, met andere woorden het aanleggen van een behuizing met menselijk karakter en de verbetering van het verkeer.

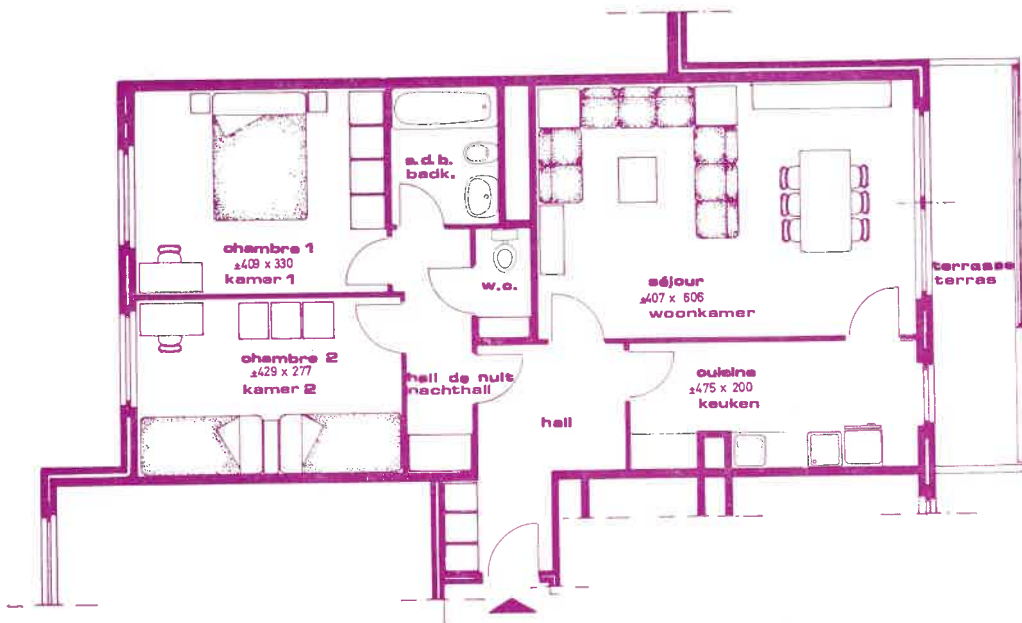
Het program verkreeg de volledige steun van de gemeente en was het voorwerp van een overeenkomst met de promotor die de verbintenis aanging bepaalde verplichtingen na te leven, inzonderheid wat de uitvoeringstermijnen betreft.

Het ontwerp werd vervolgens goedgekeurd door de Overlegcommissie, Stedebouw en de Agglomeratieraad.

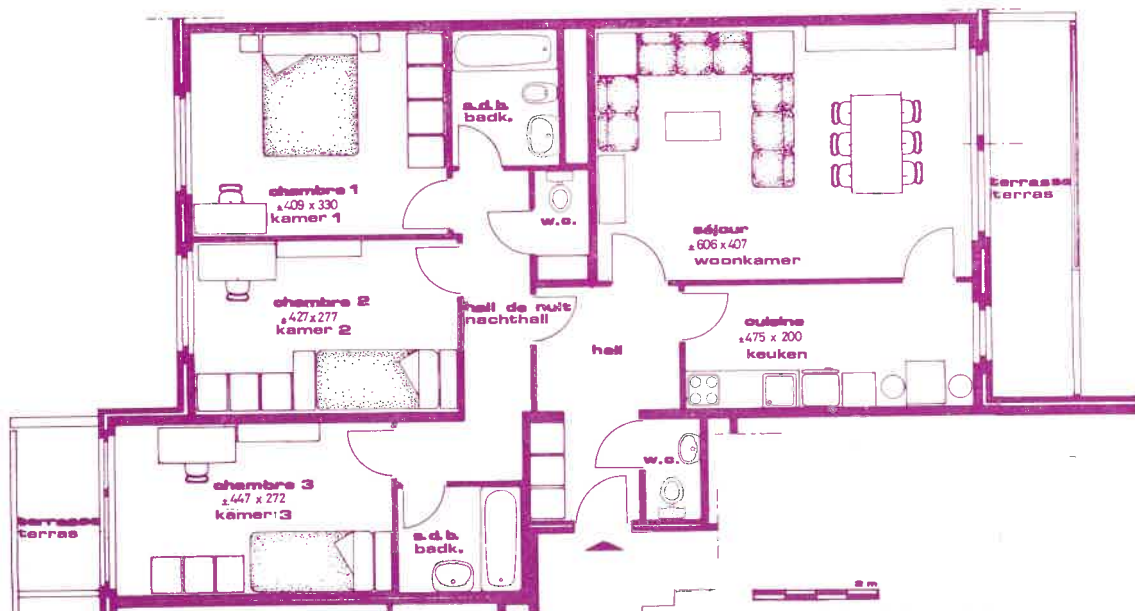
1 kamer

2 kamers

3 kamers

Maar hoe zit het in feite met dit project waarvan de eerste funderingen thans worden uitgevoerd? De totale oppervlakte bereikt 3 ha, met dien verstande dat 37 % bestemd is voor de bouwwerken, 18 % voor de wegen naast de projectzone en 45 % voor de groenruimten, binnenstraten en -pleintjes en diverse zones.

Van de te bouwen oppervlakte is 65 % gereserveerd voor woningen — van studio tot flat met drie kamers en meer —, 24 % voor kantoren en 11 % voor handel en diverse diensten.

De volgens de vigerende normen geplande garages in kelderverdieping maken een rechtstreekse toegang tot de gebouwen mogelijk.

De architecten Polak & Stapels hebben de wijkkern volledig herdacht. Hij is gearticuleerd rondom een voetpad met verbredingen die pleintjes vormen. Men hoopt op enige animatie die zal tot stand komen door talrijke winkels op de begane grond van de gebouwen. Een andere factor die een dorpsstemming kan uitlokken is de aanlegging in de verlenging van het voetpad van een groenruimte in de vorm van een

park, dat in gans de kern zal worden doorgetrokken met bomen, groene planten, bloemen, tuintjes...

Hier dient te worden aangestipt dat het concept van de gebouwen de aanleg kan mogelijk maken van hangende tuinen hetzij inspringend, hetzij in trapvorm langs de niet rechtlijnige gevels.

De plannen, foto's en bouwmodellen getuigen van een grote verscheidenheid in de architecturale volumes en de appartementen hebben een zeer gevarieerde schikking: de globale architectuur verbant de eentonigheid zowel inzake de plaatsing der gebouwen als wat de variatie van hun hoogte en hun opstelling betreft. Deze indruk dat men het banale ontwijkt, wordt nog versterkt door de harmonische benutting van de materialen: baksteen, beton en leien.

Volgens de h. Demuyter is het groen het essentieel element van dit project: daarom heeft de burgemeester op 12 oktober laatstleden niet de traditionele eerste steen gelegd maar heeft hij aan de aarde een symbolische boom toevertrouwd die in het Parnassuspark zijn kruin zal ontplooien. En de twee prachtige bomen achter de gevels van de Troonstraat zullen voortaan de voorzijde van dezelfde maar bredere straat een frisse noot bezorgen.

Voor de eventuele liefhebbers een blik op de woningprijzen:

- Studio: vanaf 950 000 frank;
- Eénkamerflat: vanaf 1 650 000 frank;
- Tweekamerflat: vanaf 1 950 000 frank;
- Driekamerflat: vanaf 2 700 000 frank (twee badkamers).

De eerste fase komt klaar in de herfst 1980 en de eerste flats van deze tranche zullen reeds in de herfst 1979 kunnen beschikbaar gesteld worden ... als alles goed verloopt.

Hier kan er de kandidaat-eigenaars of de toekomstige huurders wel op gewezen worden dat de Parnassuswijk op een strategisch punt van de diverse verkeersmiddelen is gelegen, op enkele minuten van de voornaamste centra der meeste ontspanningsgelegenheden.

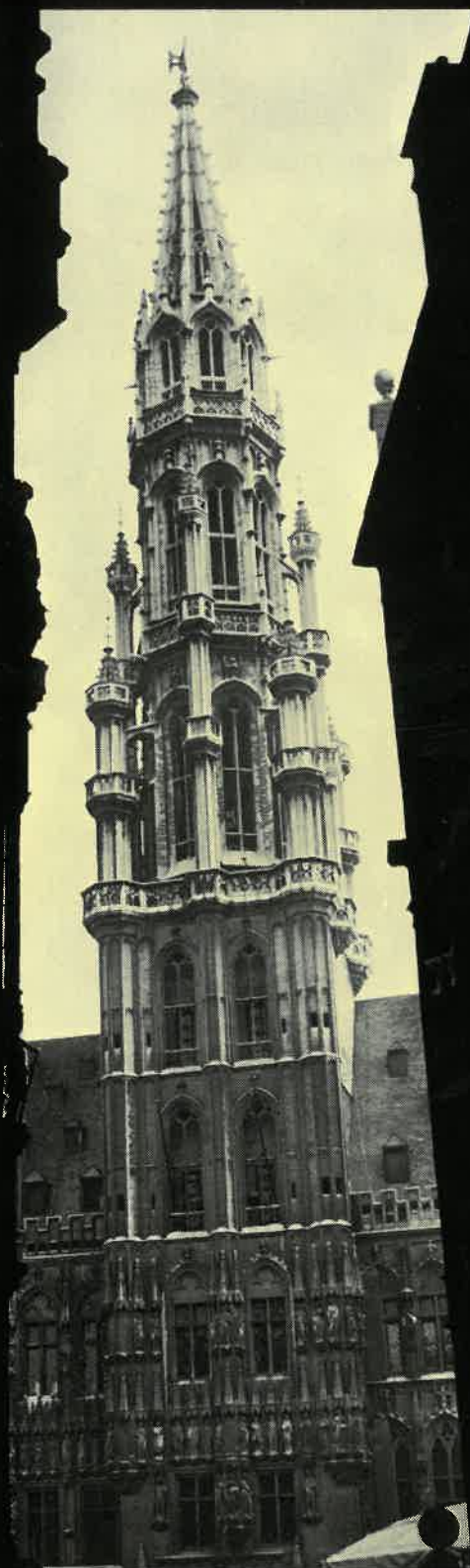
Alleen de toekomst zal uitwijzen of het aantrekkelijk project zal slagen ...

wonen

DRIEMAANDELIJKSE PUBLIKATIE UITGEGEVEN DOOR HET NATIONAAL INSTITUUT VOOR DE HUISVESTING

Nr. 79

gewestelijk huisvestingsbeleid

lening tegen sociale interest

inspraak bij groepsbouw

multi-eigendom

bergruimte: een probleem